

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๑) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง ๑๘ – ๒๔ ปี การศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. ส่วนใหญ่มีอาชีพนักเรียน/นิสิตนักศึกษา อาชีพของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้มากกว่า ๑๕,๐๐๐.๐๐ บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ

๒) ความคิดเห็นของประชาชนด้านค่านิยมที่มีต่อการดื่มสุรา

ค่านิยมในการดื่มสุรา ข้อที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดคือ ดื่มเพื่อเข้าสังคม รองลงมาได้แก่การดื่มเพื่อให้งานประเพณีเทศกาลสนุกครึกครื้น และข้อที่เห็นด้วยน้อยที่สุดคือเห็นว่าการดื่มเพื่อทำให้เกิดความกล้าในการติดต่อธุรกิจการงาน

๓) การดื่มสุราที่มีผลกระทบต่อหลักพุทธจริยธรรมและสังคม

ผลกระทบที่สำคัญที่สุด คือผลกระทบต่อการศึกษาล่าเรียนโดยระดับของปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมาเห็นว่าส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ดื่ม โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน และข้อที่เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ ทำให้ขาดความกล้ากล้าในการสมาคม โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกผลกระทบแต่ละด้านพบว่า

- ด้านศีลธรรม มีผลกระทบในระดับ มาก
- ด้าน สุขภาพ มีผลกระทบในระดับ มาก
- ด้านสังคม มีผลกระทบในระดับ มาก
- ด้านเศรษฐกิจ มีผลกระทบในระดับ มาก

๔) แนวทางการแก้ไขปัญหการดื่มสุราของชาวพุทธในชุมชนพระลับและชุมชนชัยณรงค์

– ตามักดี เทศบาลนครขอนแก่น เขต ๒

หลักพุทธธรรมที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหการดื่มสุรา มากที่สุดคือ ความรักความอบอุ่นของครอบครัว โดยมีความเหมาะสมในระดับมาก รองลงมาได้แก่การมีสติความระลึกได้ สัมผัสปัญญะความรู้ตัว ไม่ว่าจะทำอะไร โดยมีระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

เช่นกัน และหลักพุทธรธรรมที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรนำมาใช้น้อยที่สุดได้แก่ การเจริญจิตภาวนา โดยมีระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

๕) เปรียบเทียบค่านิยม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

- เพศ

เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ ที (t – test) พบว่า ค่า $t = 1.454$ และ ค่า $sig. = 0.146$ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) หมายความว่า เพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อค่านิยมในการดื่มสุรา ไม่แตกต่างกัน

- อายุ

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๗.๗๘๔ และค่า $sig. = .000$ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อค่านิยมในการดื่มสุรา แตกต่างกัน เมื่อทดสอบพหุคูณ โดยวิธี LSD พบว่า กลุ่มที่ ๑ (อายุ ๑๘ – ๒๔ ปี) มีความคิดเห็นแตกต่างกับกลุ่มที่ ๓ (ช่วงอายุ ๓๑ – ๔๐ ปี) และกลุ่มที่ ๔ (ช่วงอายุ ๔๑ ปี ขึ้นไป) และกลุ่มที่ ๒ มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มที่ ๔ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นความคิดเห็นต่อค่านิยมในการดื่มสุราไม่แตกต่างกัน

- ระดับการศึกษา

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๑.๔๗๐ และค่า $sig. = .1212$ มากกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อค่านิยมในการดื่มสุรา ไม่แตกต่างกัน

- อาชีพ

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๒๓.๕๖๐ และค่า $sig. = .000$ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (0.05) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อค่านิยมในการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า กลุ่มอาชีพที่ ๑ (นักเรียน /นิสิตนักศึกษา) มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๓ (พนักงานรัฐวิสาหกิจ) กลุ่มอาชีพที่ ๔ (รับจ้างทั่วไป) และกลุ่มอาชีพที่ ๕ (ธุรกิจส่วนตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มอาชีพที่ ๓ มีความเห็นแตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๔ และ ๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มอาชีพที่ ๔ มีความเห็นแตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้น มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

-รายได้

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๑๘.๐๕๘ และค่า sig. = .๐๐๐ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อค่านิยมในการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า ๒๕๐๐ บาท จะมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และกลุ่มที่มีรายได้ ระหว่าง ๖๐๐๐ – ๘๐๐๐ บาท จะมีความคิดเห็นแตกต่าง จากกลุ่มที่ ๔ (๑๐๐๐๐ – ๑๓๐๐๐) และกลุ่มที่ ๕ (มากกว่า ๑๕๐๐๐) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกนั้นมิรายได้ไม่แตกต่างกัน

-ศาสนา

เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ ที (t – test) พบว่า ค่าที = -๐.๖๐๕ และ ค่า sig.=๐.๕๔๔ ซึ่งสูงกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาต่างกัน มีความคิดเห็น ต่อค่านิยมในการดื่มสุรา ไม่แตกต่างกัน

๖. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุรา

- เพศ

เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ ที (t – test) พบว่า ค่าที = -๑๒.๘๕๕ และ ค่า sig. = ๐.๐๐๐ ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า เพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อปัญหา ในการดื่มสุราแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ โดยผู้หญิงเห็นว่า การดื่มสุราเป็น ปัญหามากกว่าผู้ชาย

-อายุ

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๐.๔๐๓ และค่า sig. = .๗๕๑ มากกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อปัญหาในการดื่มสุรา ไม่แตกต่างกัน

-ระดับการศึกษา

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๒๐.๐๗๔ และค่า sig. = .๐๐๐ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความ คิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อทำการ เปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ ๑ (ม.ปลาย / ปวช.) มีความคิดเห็นต่อปัญหา ในการดื่มสุราแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ ๒ (อนุปริญญา / ปวส.) และ กลุ่มตัวอย่างที่ ๒ (อนุปริญญา / ปวส.) มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุราแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ ๓ (ปริญญา ตรี) และ ๔ (สูงกว่าปริญญาตรี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ กลุ่มตัวอย่างที่ ๓ (ปริญญา

ตรี) มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุราแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ ๔ (สูงกว่าปริญญาตรี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นอกนั้น มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

-อาชีพ

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๑๑.๔๑๔ และค่า sig. = .๐๐๐ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD กลุ่มอาชีพที่ ๑ (นักเรียน /นิสิตนักศึกษา) มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุรา แตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๒ (ข้าราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๓ (พนักงานรัฐวิสาหกิจ) , ๔ (รับจ้างทั่วไป) , และ ๕ (ธุรกิจส่วนตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ กลุ่มอาชีพที่ ๓ (พนักงานรัฐวิสาหกิจ) มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๕ (ธุรกิจส่วนตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

-รายได้

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๕.๑๕๕ และค่า sig. = .๐๐๐ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า รายได้ที่ ๑ (ต่ำกว่า ๒๕๐๐) มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มรายได้ที่ ๔ (๑๐๐๐๐ - ๑๓๐๐๐) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ กลุ่มรายได้ที่ ๒ (๒๕๐๐ - ๕๐๐๐) มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มรายได้ที่ ๓ (๖๐๐๐ - ๙๐๐๐) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ กลุ่มรายได้ที่ ๓ (๖๐๐๐ - ๙๐๐๐) มีความเห็นแตกต่างจากกลุ่มรายได้ที่ ๔ (๑๐๐๐๐ - ๑๓๐๐๐) และ ๕ (มากกว่า ๑๕๐๐๐) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๑ นอกนั้น มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

-ศาสนา

เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ ที (t - test) พบว่า ค่าที = -๒.๓๘ และ ค่า sig. = ๐.๐๑๘ ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ โดยกลุ่มตัวอย่างที่นับถือศาสนาคริสต์ มีระดับของความคิดเห็นต่อปัญหาในการดื่มสุราสูงกว่า

๑. การนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหการดื่มสุรา

-เพศ

เมื่อทำการทดสอบด้วยสถิติ ที (t - test) พบว่า ค่าที = -๑.๔๘๘ และ ค่า sig.= ๐.๐๐๐ ซึ่งต่ำกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า เพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการนำ

หลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๑ โดยผู้หญิงเห็นว่า ควรมีการนำหลักพุทธธรรมมาใช้ในการแก้ปัญหาการดื่มสุราสูงกว่าผู้ชาย

-อายุ

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๔.๐๓๕ และค่า sig. = .๐๐๗

น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๑ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่ ด้วยวิธี LSD พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา มีเพียง ๒ คู่เท่านั้นคือ ระหว่างกลุ่มที่ ๑ (๑๘ – ๒๔ ปี) กับกลุ่มที่ ๒ (๒๕ – ๓๐ ปี) และระหว่าง กลุ่มที่ ๑ กับกลุ่มที่ ๔ (๔๑ ปีขึ้นไป) ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้น ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

-ระดับการศึกษา

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๑๒.๑๐๐ และค่า sig. = .๐๐๐

น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ ๑ (ม.ปลาย / ปวช.) มีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ ๒ (อนุปริญญา / ปวส.) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ กลุ่มตัวอย่างที่ ๒ (อนุปริญญา / ปวส.) มีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ ๓ (ปริญญาตรี) และ ๔ (สูงกว่าปริญญาตรี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ กลุ่มตัวอย่างที่ ๓ (ปริญญาตรี) มีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่ ๔ (สูงกว่าปริญญาตรี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นอกนั้น มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

-อาชีพ

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๘.๕๔๑ และค่า sig. = .๐๐๐

น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๑ และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า พบว่า กลุ่มอาชีพที่ ๑ (นักเรียน / นิสิตนักศึกษา) มีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๒ (ข้าราชการ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และมีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มอาชีพที่ ๓

(พนักงานรัฐวิสาหกิจ), ๔ (รับจ้างทั่วไป) , และ ๕ (ธุรกิจส่วนตัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

- รายได้

เมื่อทดสอบทางสถิติ เอฟ (F test) พบว่าค่า F เท่ากับ ๓.๒๓๓ และค่า sig. = .๐๑๒ น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ (๐.๐๕) หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการนำหลักพุทธธรรมมาประยุกต์ใช้ในแก้ปัญหาการดื่มสุรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ ๐.๐๕ และเมื่อทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า กลุ่มรายได้ที่ ๒ (๒๕๐๐ - ๕๐๐๐) มีความคิดเห็นแตกต่างจากกลุ่มรายได้ที่ ๓ (๖๐๐๐ - ๘๐๐๐) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ กลุ่มรายได้ที่ ๓ (๖๐๐๐ - ๘๐๐๐) มีความเห็นแตกต่างจากกลุ่มรายได้ที่ ๔ (๑๐๐๐๐ - ๑๓๐๐๐) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ และมีความเห็นแตกต่างจากกลุ่ม ๕ (มากกว่า ๑๕๐๐๐) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๑ นอกนั้น มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

๕.๒ อภิปรายผล

ค่านิยมและผลกระทบของการดื่มสุราเมรัยที่มีต่อพุทธจริยธรรมและสังคมกับแนวทางการแก้ปัญหาด้วยหลักพุทธธรรมของชาวพุทธในชุมชนพระลับและชุมชนชัยณรงค์-สามัคคี เทศบาลนครขอนแก่น เขต ๒ มีวัตถุประสงค์สำคัญ ๓ ประการด้วยกัน ได้แก่ (๑) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนด้านค่านิยมที่มีต่อการดื่มสุรา, (๒) เพื่อศึกษาการดื่มสุราที่มีผลกระทบต่อหลักพุทธจริยธรรมและสังคม, (๓) เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของชาวพุทธในชุมชนพระลับและชุมชนชัยณรงค์ - สามัคคี เทศบาลนครขอนแก่นเขต ๒ ของกลุ่มสังคมประชาพัฒนาชุมชนพระลับและชุมชนชัยณรงค์สามัคคี จังหวัดขอนแก่น โดยดำเนินการศึกษาค้นคว้าในภาคเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นอกจากนั้น ยังได้สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายในเขตชุมชนพระลับและชุมชนชัยณรงค์สามัคคี ดังนั้น ผลการศึกษา สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังต่อไปนี้

๑.ความคิดเห็นของประชาชนด้านค่านิยมที่มีต่อการดื่มสุรา เรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือสุราเป็นปัญหา ในประเทศไทยถูกกละเลยมานาน ทั้งๆ ที่เป็นสาเหตุความรุนแรงในสังคม ค่านิยมในการดื่มสุรา จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดคือ ดื่มเพื่อเข้าสังคม รองลงมาได้แก่การดื่มเพื่อให้งานประเพณีเทศกาลสนุกครึกครื้น และข้อที่เห็นด้วยน้อยที่สุดคือเห็นว่าดื่มเพื่อทำให้เกิดความกล้าในการติดต่อธุรกิจการงาน ด้านปัญหา มีการทะเลาะวิวาท การก่อให้เกิดโรคภัยถึง ๔๐ ชนิด เป็นสาเหตุทำให้เกิดความเครียด ความวิตกกังวล และความรู้สึกขัดแย้งในใจ บางคนมีความรู้สึกเก็บกด ก็ใช้สุราเป็นหนทางในการลดความเครียดจากจิตใจได้สำนึกการดื่มสุราทำให้คนขาดความรู้สึกผูกพันในครอบครัวจากสภาพครอบครัวที่ไม่มีความสุข ขาดการสื่อสารที่เหมาะสมในครอบครัว ขาดการแสดงออกทางอารมณ์ที่เหมาะสมของบุคคลในครอบครัว

ขาดความรักความเข้าใจต่อกันในครอบครัว มีผลทำให้ลูกที่เป็นเยาวชนมีอารมณ์ซึมเศร้า วิตกกังวล มองโลกในแง่ร้าย คือคิง เกร ขาดการควบคุมตนเอง มีบุคลิกต่อต้านสังคม ก้าวร้าวไม่ปฏิบัติตาม กฎเกณฑ์ของสังคมได้ ทำให้รัฐต้องเสียงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการเกี่ยวกับการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากสุรา ทั้งการรักษาเยียวยา การป้องกันอุบัติเหตุอันจะเกิดจากการเมาสุราดังกล่าว ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูสุมนต์ธรรมธาดา (สายัน บวบขม) ในงานงานวิจัยเรื่อง ปัญหา และทางออกของการดื่มสุราที่มีผลกระทบต่อสังคมไทย ที่ว่า ความรุนแรงในครอบครัวอันเกิด เพราะสุราเพิ่มขึ้น ๔ เท่า เด็กที่ทำผิด ถูกควบคุมอยู่ในสถานพินิจเกินร้อยละ ๕๐ ดื่มแอลกอฮอล์ ก่อนกระทำความผิด ปัญหาอุบัติเหตุทำให้คนเสียชีวิตปีละ ๑๓,๐๐๐ - ๑๔,๐๐๐ คน เฉลี่ยวันละ ๔๐ ถึง ๕๐ คน และที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือเยาวชนอายุ ๑๐ - ๒๐ ปีเป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะดื่มสุราเพิ่มขึ้น สุราถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ที่มีผลทั้งทางบวกและทางลบ หากมองในภาคธุรกิจก็จะเห็นถึงรายได้ มหาศาลที่รัฐจะได้จากภาษีสุรา แต่หากมองในด้านคุณธรรมจริยธรรม และผลกระทบในอนาคต จะ เห็นว่า สุราเป็นปัญหาร้ายแรงมากกว่าที่คิด

๒. การดื่มสุราที่มีผลกระทบต่อหลักพุทธจริยธรรมและสังคม การหาทางออกในการแก้ปัญหาการดื่มสุราตามหลักพุทธธรรม การนำหลักพุทธธรรมเพื่อแก้ปัญหการดื่มสุราใน สังคมไทย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็นปัญหาด้านสุขภาพส่วนบุคคลของผู้ดื่มสุรา สุขภาพจิต สุขภาพชีวิต สมาชิกในครอบครัวและญาติพี่น้องตลอดถึงปัญหาสังคม ได้สรุปผลการศึกษาดังนี้ ผลกระทบที่สำคัญที่สุด คือผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียนโดยระดับของปัญหาอยู่ในระดับมากรองลงมาเห็นว่าส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ดื่ม โดยมีระดับของปัญหาอยู่ในระดับมากเช่นกัน และข้อที่เห็นว่าเป็นปัญหาน้อยที่สุดได้แก่ ทำให้ขาดความแกล้วกล้าในการสมาคม โดยมีระดับของ ปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อจำแนกผลกระทบแต่ละด้านพบว่า ด้านศีลธรรมมีผลกระทบในระดับ มากด้าน สุขภาพ มีผลกระทบในระดับ มากด้านสังคม มีผลกระทบในระดับ มากด้านเศรษฐกิจ มี ผลกระทบในระดับ มาก ในการหาทางออกจากปัญหาการดื่มสุราเพื่อแก้ปัญหาสุขภาพส่วนบุคคล นั้น เป็นการรู้จักใช้หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนา เพื่อแก้ปัญหาอันเกิดขึ้นแก่ตัวบุคคลผู้ดื่มสุรา ด้วยอาศัยหลักธรรมทั้ง ๓ ประการ คือ

๑) อบายมุข ๖ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นโทษทัณฑ์ของการเข้าไปเกี่ยวข้องกับสุราว่ามีผลเป็น อย่างไร เช่น เสียวทรัพย์ทันตา หรือเกิดโรคภัยต่างๆ เป็นต้น และมีรูปแบบอย่างไรที่จะเอื้อให้เข้าไป คลุกคลีกับการดื่มสุรา เช่น การคบคนชั่วเป็นมิตรซึ่งจะชักนำไปในทางฉิบหายต่างๆ อันมีการเที่ยว กลางคืน และตกพนิกที่การดื่มสุราแล้วเมาในที่สุด

๒) ส่วนเบญจศีล เป็นเสมือนตะปูที่ตอกย้ำให้รู้ว่าเมื่อเรารู้ภัยแล้วควรที่จะหยุดเสียแล้วด้วย หลักการที่มีอยู่ เป็นการงดเว้นจากการดื่มสุรานั่นอย่างเด็ดขาดและ

๓) สติสัมปชัญญะเป็นเสมือนยามรักษาการณ์ ที่คอยระแวดระวังภัยต่างๆ รอบตัวเราไม่ให้ผิดพลาดพลั้งอีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งทั้งหมดที่กล่าวมานั้นสอดคล้องกับงานวิจัยของคุณสมัย บุษราคัม วิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการดื่มสุราของกลุ่มสังคมพัฒนาชุมชน ที่ว่า ปัญหาของการดื่มสุรา มีผลกระทบในหลายด้าน กล่าวคือ ทำให้สุขภาพย่ำแย่ทรุดโทรมด้วยโรคภัยต่างๆ เช่น โรคพิษสุราเรื้อรัง, โรคตับแข็ง, โรคมะเร็ง สุราส่งผลโดยตรงกับการขาดสติสัมปชัญญะเป็นอย่างยิ่ง เช่น ในเวลาขับขี่ยานยนต์ ผู้ขับขี่ส่วนใหญ่มักประสບอุบัติเหตุได้ง่าย หากเมาสุราขณะขับขี่ และเป็นความผิดทางกฎหมายด้วย ถ้ายังฝ่าฝืนขับ เพราะจะเป็นอันตรายต่อรถหรือบุคคลอื่นอีกด้วย ผลกระทบของการดื่มสุรานั้น ย่อมมีผลกระทบในด้านต่างๆ แก่ประชาชนผู้ดื่มสุราใน ๕ ลักษณะด้วยกัน คือ

๑) ผลกระทบที่มีต่อสุขภาพ เช่น ป่วยเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง, เป็นโรคตับ, โรคสติเฟื่องเฟื่องเป็นต้น

๒) ผลกระทบที่มีต่อครอบครัว เช่น การทะเลาะเบาะแว้ง, การทำร้ายร่างกายภรรยาหรือบุตรของสามี, การนอกใจต่อภรรยาของสามี, การเงินฝืดเคืองไม่พอใช้ เป็นต้น

๓) ผลกระทบที่มีต่อสังคม เช่น การทำร้ายร่างกายกันและกันของคนเมาสุราที่เป็นชาวอยู่เสมอ, นักเรียนยกพวกชกต่อยกันหลังดื่มสุราจนเมาได้ที่แล้ว, เมาแล้วชกต่อยกันของประชาชน

๔) ผลกระทบที่มีต่อด้านเศรษฐกิจ เช่น ในแต่ละปีประเทศไทยต้องสูญเสียผู้คนในแต่ละช่วงเทศกาลอันเกิดจากการดื่มสุราเป็นจำนวนมาก

๕) ผลกระทบที่มีต่อด้านศีลธรรม/จริยธรรม เช่น เมื่อเมาสุราแล้วก็ทำให้ไม่ละอายต่อการทำความชั่วหรือบาปกรรม ตัวอย่างที่เป็นข่าวน่าสังเวชใจ คือ บิดาเมาสุราแล้วข่มขืนบุตรของตนเองแท้ๆ, พ่อเลี้ยงเมาแล้วข่มขืนกระทำชำเราลูกเลี้ยงซึ่งมีอายุค่อนข้างน้อย, ผู้ได้บังคับบัญชาโกรธผู้บังคับบัญชา ไปดื่มสุราจนเมาแล้วกลับมายิงทำร้ายกันถึงแก่ชีวิต เรื่องเหล่านี้ เป็นเพียงบางอุทาหรณ์ที่ชี้ให้เห็นว่า เมื่อคนเราขาดสติแล้วย่อมประจบประก่อกรรมเลวได้ง่าย ซึ่งต่างจากคนปกติที่ไม่ดื่มสุรา ก็พอที่จะยับยั้งชั่งใจของตนไว้ได้ นอกจากนั้น ผู้คนที่พบเห็นคนดื่มสุราก็เกิดอาการรังเกียจเนื่องจากเห็นว่า เป็นคนไม่สุภาพ พุดจาไม่ไพเราะ เหมือนกลิ่นสุรา และผู้คนที่ดูถูกว่าไม่มีศีลธรรม

๓. แนวทางแก้ไขปัญหาการดื่มสุราของชาวพุทธในชุมชนพระลับและชุมชนชัยณรงค์ – สามีคฤ เทศบาลนครขอนแก่นเขต ๒ มี ๒ ประการ คือ

๑) อุกุศลมูล ๓ แปลตามตัวอักษรว่า รากเหง้าของความไม่ฉลาด หมายถึง รากเหง้าหรือต้นตอของความชั่วทั้งปวงเมื่อกำเริบจะแสดงออกมาเป็นทุจริตทางกาย วาจา ใจรวมเป็นเหตุให้เกิดกิเลส มี ๓ ประการ บุญกิริยาวัตถุ ๓ หมายถึง สิ่งที่เป็นที่ตั้งแห่งการทำบุญ, เรื่องที่จัดเป็นการทำบุญ, ทางทำความดีมี ๓ หมวด คือ ทานมัย, สีลมัย, ภวานามัย

๒) การคบมิตรมิตรหรือเพื่อนเพื่อให้รู้จักเพื่อนมีที่ประเภทมีทั้งมิตรแท้ และมิตรเทียม มิตรแท้หรือเพื่อนแท้นั้นมีแต่ความปรารถนาดีต่อเพื่อน คอยอุปการะสนับสนุน ร่วมสุขร่วมทุกข์ ชี้นำประโยชน์ให้ และเป็นผู้มีน้ำใจต่อเพื่อน เสมอ ส่วนมิตรเทียมหรือเพื่อนเทียมนั้น จะเป็นคนปกอลอกหลอกแม้กระทั่งเพื่อนดีแต่พูดชอบประจบต่อหน้า กลับหลังนินทา นำพาเพื่อนสู่ความฉิบหายใน อบายภูมิ เป็นต้น

หลักพุทธจริยธรรมที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาผลกระทบต่อสังคม แนวทางในการประยุกต์ใช้หลักพุทธจริยธรรม ในการแก้ปัญหาการดื่มสุราหลักพุทธธรรมที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาการดื่มสุรา มากที่สุดคือ ความรักความอบอุ่นของครอบครัว โดยมีความเหมาะสมในระดับมาก รองลงมาได้แก่การมีสติความระลึกได้ สัมปชัญญะความรู้ตัว ไม่ว่าจะทำอะไร โดยมีระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเช่นกัน และหลักพุทธธรรมที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรนำมาใช้น้อยที่สุดได้แก่ การเจริญจิตภาวนา โดยมีระดับของความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และหลักธรรมโดยรวม มี ๒ กลุ่มคือ

หลักธรรมที่ใช้ระงับ การดื่มสุรา หลักธรรมที่ใช้ป้องกัน ไม่ให้คนรุ่นใหม่ หรือคนที่ยังไม่เคยดื่มสุราเข้าไปเกี่ยวข้องกับสุรา คือ หลักเบญจศีล-เบญจธรรมเพื่อให้เป็นการกระตุ้นให้เห็นคุณค่าของศีลข้อที่ ๕ คือ การงดเว้นจากสุราและเมรัยนั้น พระพุทธองค์ได้ตรัสยกย่องสรรเสริญไว้ในจุฬามณีวาทคสูตรที่ ๕ แห่งมัชฌิมนิกาย อุปริปัณณาสก์ เล่มที่ ๑๔ ถอดใจความโดยย่อว่า บุคคลผู้ไม่ดื่มน้ำเมาขึ้นเด็ดขาด ไม่มีโอกาสจะกลับมาสู่ความเป็นคนชั่วคนเมาได้อีกแล้ว คนอย่างนี้แหละ นักปราชญ์ต้องการและสรรเสริญ คนที่ไม่ดื่มน้ำเมา สุรา เมรัย หรือเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ ทางพระพุทธศาสนา ถือว่า เป็นบุคคลที่มีมงคลธรรมนำชีวิต และจะได้รับอานิสงส์ ดังนี้ เป็นคนมีสติดี มีชื่อเสียง มีคนเคารพยำเกรง, ไม่หลง ไม่มัวเมา ไม่ประมาท ไม่ขาดศีลธรรม เป็นที่รักใคร่ชอบใจของคนทั่วไป, ไม่เสียทรัพย์ ไม่ก่อการทะเลาะวิวาท ไม่เกิดโรค ไม่ทอนกำลัง และปัญญา, ไม่ถูกดำเนินคดีเตียน, ได้รวบรวมเสบียงมนุษย์ เทวดา พรหม นิพพานไว้, ได้อริยทรัพย์ภายใน, ได้สมบัติ ๓ ประการ มีมนุษย์สมบัติเป็นต้น, ได้นามว่า เป็นผู้เข้าถึงแก่นธรรม, และนำตนให้พ้นทุกข์ ถึงสุขอันไพบูรณ์

หลักธรรมที่ใช้ส่งเสริมคุณภาพชีวิตแก่ประชากรในสังคม คือการส่งเสริมให้เขารู้จักที่จะอยู่รอดด้วยธรรม ได้แก่ ทิฏฐธรรมมิกัตถธรรมความซื่อสัตย์สุจริต รักษาทรัพย์ที่หามาได้เพื่อใช้จ่ายในยามจำเป็น รู้จักคบคนดีเป็นเพื่อนเพื่อเขาจะได้แนะนำในสิ่งที่ดีๆ และเลี้ยงชีวิตของตนให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่หลักธรรมข้อนี้ เป็นการส่งเสริมให้คนมีอนาคตที่ดี ด้วยการขยันหาทรัพย์สินเงินทองด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสำรวย ญาณส่วโร (พินดอน) วิจัยเรื่อง

การศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่องละเมิดศีลข้อที่ ๕ ที่มีต่อสังคมไทย ที่ว่า วิธีแก้ไขปัญหามีตามหลักพุทธธรรม มีวิธีแก้ไขปัญหาแบ่งออกเป็น ๒ คือ

๑. แก้ไขปัญหาในส่วนภายในจิตใจ แก้ไขความอยากความต้องการ คืออำนาจกิเลส ๓ อย่าง คือ ความอยากได้ ความอยากมี ความอยากเป็น หรือที่เรียกว่าความโลภ โกรธ หลง นั่นเอง

๒. แก้ไขที่สิ่งแวดล้อม ส่วนประกอบภายนอก ความมีกัลยาณมิตรที่แวดล้อมตัวเราอยู่ โดยมีเราเป็นศูนย์กลาง การมีกัลยาณมิตรเป็นเครื่องนำทางและเป็นเครื่องชี้หนทางสว่างแห่งปัญญาที่ถือว่าเป็นแสงที่ไม่มีวันดับและสว่างยิ่งกว่าแสงใดๆ

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ในงานวิจัยเรื่อง ศึกษาค่านิยมและผลกระทบของการดื่มสุราเมรัยที่มีต่อพุทธจริยธรรม และสังคมกับแนวทางการแก้ปัญหาด้วยหลักพุทธธรรมของชาวพุทธในชุมชนพระลับและชุมชนชัยณรงค์-สามัคคี เทศบาลนครขอนแก่น เขต ๒ นี้ ผู้วิจัยเสนอแนวทางแก้ปัญหาหรือทางออกกับผู้ที่เกี่ยวข้องดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑. รัฐควรดำเนินการตามตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างจริงจัง

๒. ควรออกกฎหมายที่คุ้มครองและป้องกันเยาวชนจากการดื่มสุรา และบังคับให้ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอย่างเข้มงวด

๓. พระสงฆ์พึงได้รับโอกาสในการมีส่วนร่วมในการวางนโยบายป้องกันและปราบปรามภัยอันเกิดจากการดื่มสุราอย่างชัดเจน

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการศึกษาเรื่อง ศึกษาปัญหาและทางออกของการดื่มสุราที่มีผลกระทบต่อสังคมไทยนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยเพื่อการศึกษาครั้งต่อไปดังนี้

๑. ศึกษาผลกระทบของการดื่มสุราที่มีต่อปัญหาสุขภาพของกลุ่มผู้ใช้แรงงานเด็กและเยาวชนในเขตเมืองใหญ่ๆ

๒. ศึกษาวิเคราะห์ค่านิยมของคนในสังคมไทยกับการบริโภคสุราที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓. ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการดื่มสุราในขณะขับขี่ยานพาหนะกับผลกระทบที่มีต่อสังคมไทย